

**concerto
BUDAPEST**
zene szenvedéllyel

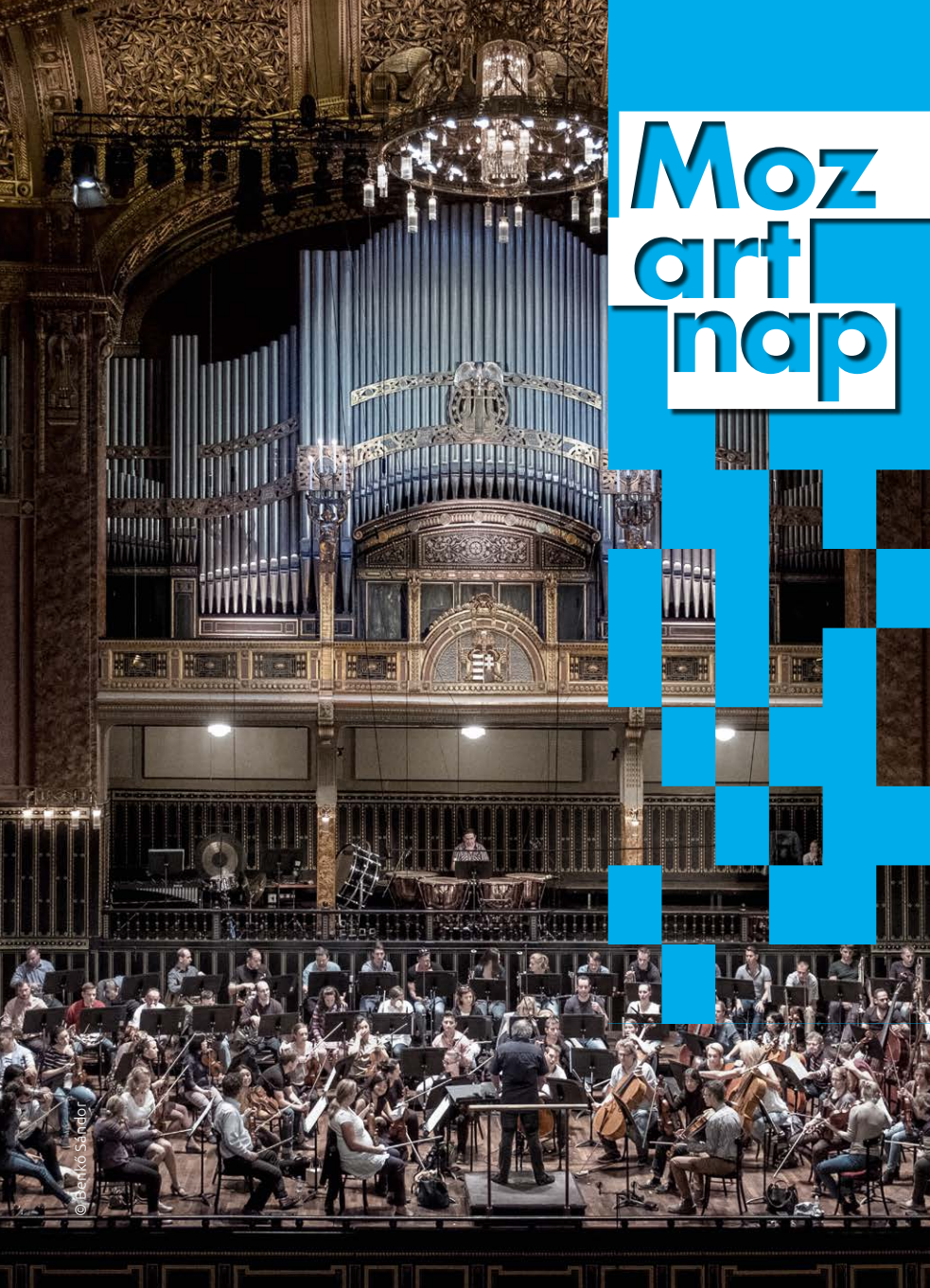
Moz

art

nap

2018. március 4.
vasárnap 10.30-22.00
Zeneakadémia

Moz art nap

Március 4-én, vasárnap délelőtt fél 11-től este 10-ig kizárólag Mozart hangjai töltik meg a Zeneakadémia két koncerttermét. Kíváló szolisták, remek kamaraegyüttesek és zenekarok társaságában merülhetünk el Mozart rejtélyes világában, felfoghatatlan zsenijének közelében. Tíz koncert és a nap végére senki sem lesz azonos korábbi önmagával. Ezt a keveset biztosan megígérhetjük.

A gyakran feltett kérdésre, hogy milyen zenét lenne érdemes magunkkal vinni arra a bizonyos lakatlan szigetre, igazából nincs jó és értelmes válasz. Azt viszont nagyon ritkán kérdezzük meg, hogy egy álló napon keresztül melyik zeneszerző műveit hallgatnánk szívesen. Talán azért sem kérdezzük, mert annyira nyilvánvaló a válasz: Mozartét.

A felfoghatatlan közelében jobbra félelmet, szorongást, vagy legalábbis kényelmetlenséget szoktunk érezni. Mozart felfoghatatlan zsenijének közelében viszont a megnyugvás, az öröm és a bizakodás lesz úrrá rajtunk, még olyankor is, ha tudjuk és mélyen át is érezzük, hogy Mozart sem kívánja elhazudni a világ vigasztalanságát. Ám ő valóban a legnagyobb humanisták közül való, mert képes erőt és hitet adni a felülemelkedéshez, a túllendüléshez lelki ínség idején.

A kimeríthetetlen repertoár egy nagy volumenű rendezvény létrehozására inspirálta Keller Andrást és a Concerto Budapestet: a zenekar egész napos koncertsorozattal kíván adózni a nagy mester előtt, az idei évadban először, hagyományteremtő jelleggel.

2018. március 4-én szólószeremben üdvözölhetjük a színpadon többek között a skandináv régió egyik legtehetségesebb hegedűsét, az Arctic Filharmonikusok vezetőjét Henning Kraggerudot, a londoni Guildhall School of Music tanárait, Louise Hopkinst és Alexander Janiczeket, a Berlini Filharmonikusok brácsa szólamvezetőjét, Szűcs Mátét, az amerikai zongoraművészt, Malcolm Bilson, továbbá a többszörösen díjazott Rost Andreát, Bogányi Gergelyt és Várjon Dénest. A Vashegyi György vezette Orfeo Zenekar és a Liszt Ferenc Kamarazenekar is közreműködnek ezen a kihagyhatatlan eseményen.

Mozartnap

vasárnap 10.30-22.00

Zeneakadémia

NAGYTEREM

C-dúr versenymű
fuvolára, hárfára és
zenekarra, K. 299

Kaczander Orsolya,
Vigh Andrea

Esz-dúr versenymű két
zongorára No. 10., K. 365
Várjon Dénes,
Simon Izabella,
Concerto Budapest
Vezényel: Keller András

A-dúr szimfónia, K. 201
A-dúr zongoraverseny,
K. 414

Malcolm Bilson,
Orfeo Zenekar

Vezényel:
Vashegyi György

2018.
03.04.

10.30

F-dúr zongoraszonáta
No. 12., K. 332
B-dúr hegedű-zongora
szonáta, K. 454
Várjon Dénes,
Henning Kraggerud

11.30

12.45

Esz-dúr
divertimento, K. 563
Alexander Janiczek,
Szűcs Máté, Louise
Hopkins

14.00

15.00

D-dúr fuvolanégyes,
K. 285
Kaczander Orsolya,
Keller András,
Szűcs Máté,
Louise Hopkins
Esz-dúr zongora-
négyes, K. 493
Várjon Dénes,
Keller András,
Szűcs Máté,
Louise Hopkins

SOLTI TEREM

Jegyek előadásonként 800 Ft (X. terem), 1200 Ft (Solti Terem), 1500 Ft (Nagyterem),
illetve a 20.00 órakor kezdődő koncertre 2000, 3000, 4000 Ft-ért válthatók.

További információ: www.concertobudapest.hu

Haffner szerenád
K. 250
Concerto Budapest
Vezeti:
Alexander Janiczek

A-dúr
hegedűverseny
No 5., K. 219
Esz-dúr Sinfonia
Concertante
hegedűre,
brácsára
és zenekarra, K. 364
Henning Kraggerud,
Szűcs Máté
Liszt Ferenc
Kamarazenekar
Vezeti: Tfirst Péter

Ch'io mi scordi di te, K. 505
Esz-dúr zongoraverseny,
K. 482
Ah, chi mi dice mai
(ária a Don Giovanniból)
Porgi, amor, qualche ristoro
(ária a Figaró házasságából)
Ah! Fuggi il traditor
(ária a Don Giovanniból)
C-dúr „Jupiter” szimfónia,
K. 551
Rost Andrea,
Bogányi Gergely
Concerto Budapest
Vezényel: Keller András

16.00

17.00

17.15

18.30

20.00

Adagio és Rondo, K. 617 (Üvegharmonika kvintett)
Rácz Zoltán, Szilágyi Szabolcs, Rózsa Gerda,
Karasszon Eszter, Móré László
A-dúr klarinétötös, K. 581
Klenyán Csaba, Alexander Janiczek, Környei Zsófia,
Szűcs Máté, Louise Hopkins

16.00

X. TEREM

Varázsóra
Simon Izabella Mozart-gyerekműsora
Várjon Dénes, Mondok Yvette, Bartos Barna

X. TEREM

Varázsóra
Simon Izabella Mozart-gyerekműsora
Várjon Dénes, Mondok Yvette, Bartos Barna

10.30

SOLTI TEREM 10.30

MOZART: F-dúr zongoraszonáta, No 12; K. 332

I. Allegro / II. Adagio / III. Allegro assai

Várjon Dénes – zongora

12.45

MOZART: B-dúr hegedű-zongora szonáta, K. 454

I. Largo – Allegro / II. Andante / III. Allegretto

Henning Kraggerud – hegedű

Várjon Dénes – zongora

15.00

17.15

HENNING KRAGGERUD © Kaupo Kikkas

F-dúr zongoraszonáta, No 12; K. 332

A kompozíció két másik szonátával együtt jelent meg Bécsben (1784). A darab első tételének felépítése a szonátastratégia jellegzetességeit mutatja, ugyanakkor az egyes szakaszok számos meglepetéssel szolgálnak. Nem kerülheti el a figyelmünket, hogy az expozíció főtéma-területe milyen sokféle, önmagában is tematikus jelentőségű zenei anyagot vet fel; hogy a melléktéma-terület hangnemét (C-dúr) a c-moll megcélzásával éri el; s hogy a zárótéma előtti átvezetés jellegzetes, szinkópáló ritmusa és karakteres dinamikai arculata mennyi kompozíciós lehetőséget rejt még magában. Utóbbi Mozart a szonáta középső szakaszában (kidolgozás) bontja ki.

Kecsességével, finom érzelmességével tűnik ki a B-dúr Adagio. A tétel gazdagon illusztrálja Mozart díszítőművészetét. Már a darab kéziratban fennmaradt változata is bővelkedik zenei ornamenteiben, a nyomtatott kiadás kottaszövegéhez Mozart további ékítményeket is illesztett. A pompás, virtuóz finálé ezúttal nem rondóformájú, hanem (az első tételhez hasonlóan) szonátaformát követ.

B-dúr hegedű-zongora szonáta, K. 454

A B-dúr hegedű-zongora szonáta 1784 áprilisában, Bécsben keletkezett. A mű Regina Strinasacchi mantuai hegedűművésznő számára készült. A bemutatót az ő bécsi koncertjén, egy héttel a mű elkészülte utánra tervezték, a zeneszerzőnek azonban csak arra volt ideje, hogy a hegedűszólamot leírja; a zongoraszólamot üres kottapapír előtt ülve játszotta.

Az első tételt bevezető, *Largo* Mozart zongorafantáziáira emlékeztet. A rákövetkező *Allegro* főtémáját a két hangszer unisono mutatja be. A virtuóz zongoraszólam mellett gyakran jut a hegedű is dallamos szólókhoz. A második tétel világosan mutatja, hogy a szonáta jeles hegedűs számára készült. A nagyszabású zárótétel ellenpontos szerkezetével, szinte mindvégig következetes háromszólamú anyagával kelt feltűnést.

NAGYTEREM 11.30

11.30

MOZART: C-dúr versenymű fuvolára, hárfára és zenekarra, K. 299

I. Allegro / II. Andantino / III. Rondeau. Allegro

Kaczander Orsolya – fuvola, **Vigh Andrea** – hárfa

MOZART: Esz-dúr versenymű két zongorára, No. 10; K. 365 (K. 316a)

I. Allegro / II. Andante / III. Rondeau. Allegro

Várjon Dénes, Simon Izabella – zongora

Concerto Budapest / Vezényel: Keller András

14.00

16.00

18.30

20.00

C-dúr versenymű fuvolára, hárfára és zenekarra, K. 299

Amikor 1778 nyarán Mozart Párizsban járt, pártfogója, Grimm báró közbenjárásának köszönhetően a fiatal muzsikust fogadta Guines herceg. Mozart levelében elragadtatással emlékezett meg arról, milyen hasonlíthatatlanul szépen fuvolázott a herceg, leánya pedig nagyszerűen hárfázott. A látogatás azzal végződött, hogy Guines herceg versenyművet rendelt Mozartnál önmaga és leánya számára. A komponista egy későbbi levelében azonban arról tudatta apját, hogy a herceg átvette ugyan a versenyművet, de nem fizette ki. Az ifjú hárfaművésznőt tanította is egy ideig, de ennek az együttműködésnek csak a zenetörténet látta hasznát (tanítási módszeréről részletesen beszámolt apjának), Mozart nem: mikor a herceggisasszony eljegyzése véget vetett a zeneleckéknek, a koldusnak való szégyenletes alamizsnát felháborodottan utasította vissza. A *C-dúr fuvola-hárfaverseny* a könnyed és elegáns társasági muzsika egyik remekművé példája. Igen érdekes a zárótétel megoldása, ennek során megismerjük azt az – olasz eredetű, franciás gavotte ritmusban feldolgozott – témát, amelynek évek múlva a *Kis éji zene* románcában adja meg a tökéletes alakot.

Esz-dúr versenymű két zongorára, No. 10; K. 365 (K. 316a)

A kézzongorás versenyművet Mozart avatott muzsikusk számára írta. Tervei közt szerepelt, hogy nővérével mutatja majd be. Bár a Mozart-irodalomban leggyakrabban az 1779-es év szerepel, a darab talán már 1776 körül elkészülhetett (tehát még a párizsi utazás előtt), mivel az első és harmadik tételhez írt kadenciákat olyan papírra írta, melyeket ő és Leopold 1775-1777-ben használt. A kompozíció első előadására évekkel később került sor, Mozart partnere Josepha Barbara von Auernhammer, a zeneszerző tehetséges növendéke volt. A záró rondó vidám dallamát Mozart egy 1776-ban írt Esz-dúr fúvós-divertimentójának (K 252) fináléjában már felhasználta. A téma egyébként széles körben ismert német népdal volt, Haydn és Beethoven is feldolgozta.

A kompozíció számos meglepetése közül a kadenciák megoldása különösen izgalmas, hiszen – szemben a szólókoncertekkel – valóban nehéz elképzelni, hogy a két előadó egyszerre improvizáljon, ráadásul tudható, hogy Mozart nem is várta el a nővérétől, hogy maga találjon ki kadenciákat.

10.30

SOLTI TEREM 12.45

MOZART: Esz-dúr divertimento, K. 563

*I. Allegro / II. Adagio / III. Menuetto / IV. Andante /
V. Menuetto / VI. Allegro*

Alexander Janiczek – hegedű,
Szűcs Máté – brácsa, **Louise Hopkins** – cselló

12.45

15.00

17.15

LOUISE HOPKINS

Esz-dúr divertimento, K. 563

Bár műfaji meghatározása szerint Mozart kompozíciója divertimento, azaz szórakoztató zene, az *Esz-dúr divertimento* mégis egy különösen komplex mű benyomását hagyja a hallgatóban. A darab 1788-ban született, Michael Puchberg szabadkőműves páholytárs (és hitelező) számára. Első nyilvános előadására 1789-ben, Drezdában kerül sor, brácsán Mozart, hegedűn Anton Teyber, csellón Antonín Kraft játszott. Az utókor ítélete szerint e kompozíció nemcsak Mozart életművében, hanem a vonóstrió műfajában is kivételes és megismételhetetlen. Charles Rosen így fogalmazott: „Kontrapunktikus és harmóniai gazdagságával, kompozíciós technikájának bravúrosan könnyed kezelésével ez a mű Mozart alkotói zsenijének essenciája. Az 1782-1786 között keletkezett kvartettek négyszólamú szerkesztésében szerzett tapasztalatai, és az 1787-ben írt kvintettek hatalmasan megnőtt koncepciója itt a vonóstrió keretei közt ölt koncentrált formát. A 18. és 19. század zeneszerzői közül senki sem tudott úgy három szólamra írni, mint Mozart, kivéve Bachot a két manuálra és pedálra írt hat Triószonátában. Mozartnak ez a vonóstriója magasan az összes többi azonos műfajú darab fölött, egymagában áll. Bizonyos értelemben Beethoven késői vonósnégyeseinek előfutára, amennyiben a divertimento-formát (2 táncjátékot, két lassút tartalmaz, egy közülük variáció-sorozat) próbálja a magasrendű kamarazene területére átültetni. Intim jellegűvé teszi a konvencionálisan nyílt hangvételt, és – mint Beethoven késő kamarazenéjének rövid belső tételei – transzformálja a népies elemeket, anélkül, hogy azok alapkarakterét megváltoztatná. Mozart divertimentójában a háromszólamú írás mestersége és a köznyelv stílusa a legtermészetesebb harmóniában egyesül.” (Kömlös Katalin fordítása)

NAGYTEREM 14.00

MOZART: A-dúr szimfónia, K. 201

I. Allegro moderato / II. Andante / III. Menuetto / IV. Allegro con spirito

MOZART: A-dúr zongoraverseny, K. 414

I. Allegro / II. Andante / III. Rondeau. Allegretto

Malcolm Bilson – fortepiano

Orfeo Zenekar / Vezényel: **Vashegyi György**

11.30

14.00

16.00

18.30

20.00

A-dúr szimfónia, K. 201

1773 őszével – egy itáliai utazás és egy rövidebb bécsi tartózkodás után – Mozart életében egy nyugalmasabb salzburgi periódus következett. A szülővárosában töltött bő egy év alatt stílusa tovább gazdagodott, mely részben az utazások szerzett bőséges zenei impressziók felszínre törésének, részben a stílus kiforrásának, letisztulásának köszönhető. Ezen időszak, melyet a Mozart-irodalom a salzburgi szimfóniák korszakának is nevez, egyik remekműve az *A-dúr szimfónia* (1774). Ezekre a darabokra az 1780-as években is elégedetten tekintett vissza, érdekes, hogy apja, Leopold épp a szimfóniák tekintetében volt szigorúbb. 1778-ban így írt: „Ami nem hoz dicsőséget, azt jobb, ha nem ismeri meg senki. Emiatt nem adtam át egyik szimfóniádat sem másolásra, mert előre tudtam, hogy amikor érettebb és belátóbb leszel, örülni fogsz, hogy nem jutottak mások kezébe, pedig amikor megírtad őket, még elégedett voltál velük. Hiába, az ember a korral egyre finnyásabb lesz.”

ORFEO ZENEKAR ©Kalmár Lajos

A-dúr zongoraverseny, K 414

1782 után, Bécsben írt zongoraversenyeivel a műfaj új sztenderdjeit állította fel. Amikor egy koncertjén saját régebben írt zongoraversenyének szólístájaként állt színpadra, megérezte a fogadtatás rendkívüli voltát, és igyekezett a kedvező hangulatot a maga hasznára fordítani. 1782-83 fordulóján három új zongoraversenyt fejezett be, köztük az *A-dúr zongoraversenyt*. „A koncertek középúton járnak a túl nehéz és a túl könnyű között; nagyon briliánsak, kellemesek a fülnek, természetesen anélkül, hogy üresek volnának. Itt-ott a szakértők is megtalálhatják a magukét, de úgy, hogy a nem szakértőket is kielégíti, anélkül hogy tudnák, miért” – írta apjának egyik levelében. Az *A-dúr zongoraverseny* zenekarában a vonósok mellett két oboa, két kürt (opcionálisan két fagott) foglal helyet. A szólóhangszer a mai hangversenyen egy fortepiano, mely hangszer az Orfeo zenekar jóvoltából egy Walter-forteplano kópia, az egyik legjobban sikerült Európában.

A kompozíció második tétele különösen nevezetes. Témáját Mozart szeretett példaképe, a Londonban megismert Johann Christian Bach egyik nyitányából (*La calamita de cuori*) kölcsönözte. Bach 1782. január 1-én, elszegényedve hunyt el, „micsoda vesztesége ez a zenei világnak!” – írta Mozart egyik levelében. Az idősebb pályatárs nyughelyéül egy jelöletlen sírt jelöltek ki, a temetési jegyzőkönyvben pedig hibásan jegyezték fel a komponista nevét: Back. Mozart zongoraversenyének Andantéja kegyelettel adózik Johann Christian Bach emlékének, afféle zenei sírfeliratként is értelmezhetjük.

10.30

SOLTI TEREM 15.00

MOZART: D-dúr fuvolanégyes, K. 285

I. Allegro / II. Adagio / III. Rondeau. Allegro

Kaczander Orsolya – fuvola, **Keller András** – hegedű,
Szűcs Máté – brácsa, **Louise Hopkins** – cselló

12.45

MOZART: Esz-dúr zongoranégyes, K. 493

I. Allegro / II. Larghetto / III. Allegretto

Várjon Dénes – zongora, **Keller András** – hegedű,
Szűcs Máté – brácsa, **Louise Hopkins** – cselló

15.00

D-dúr fuvolanégyes, K. 285

Mozart 1777 szeptemberében, édesanyja társaságában Párizsba utazott.

Hosszabb időre megálltak Mannheimban, a korszak zenei szempontból különösen inspiráló légkörű városában. „El sem tudod képzelni, milyen nagy becsben tartják itt Wolfgangot a zenészek is meg mások is.

Mindannyian azt mondják, nincs senki, aki hozzá fogható volna, a kompozíciói miatt meg egyenesen istenítik. Gyakran egész nap nem is látom” – írta férjének egy levélben. Mozart itt ismerkedett meg egy holland származású amatőr fuvolistával, Ferdinand De Jeannel. Tőle kapott megbízást fuvolaversenyekre és négy fuvola-kvartettre. A *D-dúr fuvolanégyes*t karácsonykor fejezte be, ezt tartják a sorozat legjobban sikerült darabjának. A melodikus vezető szerep a fuvoláé, az első tétel főtémája modellül szolgálhatott a fiatal Beethoven számára: az 1792-ben írt klarinét-fagott duó nyitótétele félreismerhetetlenül utal Mozart kompozíciójára. A fuvolanégyes egyik legemlékezetesebb pillanata a h-moll hangnemű, epekedő hangvétellű, érzelmes lassú tétel melódiája, mely néhány évvel később, az *A-dúr zongoraverseny* felejthetetlenül szép Adagiójában tér majd vissza.

17.15

Esz-dúr zongoranégyes, K. 493

A zongoranégyes 1786 júniusában (igen közel a *Figaro lakodalma* komponálásának időszakához) keletkezett Bécsben. Alaphangja alapvetően derűs. Első tétele sok szempontból az *Esz-dúr zongoraverseny* (K 482) rokona, áradó tematikus invenció és nagyvonalú formálás jellemzi. A Mozart különösen álomszerű hangnemében, Asz-dúrban álló *Larghetto* a vallomásos, meghitt mozarti lassú tételek egyik gyönyörű példája, nagyszabású szonátaforma, melynek kódjában a komponista a fátyolos tekintetű búcsúk megindító gesztusait idézi. A zárótétel egyike azon kevés daraboknak, amelyeken Mozart utólag változtatott: az eredetileg túlnyomórészt kontrapunktikus koncepció helyett beérte kontrapunktikus epizódokkal. Helyenként a nagyszabású zongorafantáziák virtuozitását is felidézi.

NAGYTEREM 16.00

MOZART: Haffner szerenád, K. 250 (248b)

I. Allegro maestoso – Allegro molto / II. Andante / III. Menuetto / IV. Rondeau. Allegro / V. Menuetto galante / VI. Andante / VII. Menuetto / VIII. Adagio – Allegro assai

Concerto Budapest

Vezeti: **Alexander Janiczek**

11.30

14.00

16.00

18.30

20.00

ALEXANDER JANICZEK ©Kirsten Nijhof

A salzburgi Haffner-család és a Mozart-familia között szoros barátság volt. Az idősebb Sigmund Haffner jómódú kereskedő és egyben a város polgármestere, gyakran rendezett házi koncerteket otthonában, melyeken Leopold Mozart és Wolfgang Amadeus is közreműködött. A baráti kapcsolatok a polgármester halála után sem szakadtak meg, és amikor 1776-ban Haffner lányának, Maria Elisabeth-nek az esküvőjére készültek, Mozartot kérték fel ünnepi zene komponálására. A darab a lakodalom előestéjén hangzott el. Az efféle alkalmi produkciók a

városi zenekultúra mindennapjaihoz tartoztak, s hogy Mozart a mindennapiság dacára mégis nagy ambícióval látott hozzá a feladathoz részben Haffnerék iránt táplált baráti érzéseivel, részben zeneszerzői becsvágyával magyarázhatjuk. A nagyigényű, különleges felépítésű szerenád messze túllép a kor és az alkalom diktálta kereteken, nem szokványos divertimento muzsika. Az első tétel mind hangzásában, mind pedig léptékében és formájában a szimfónia műfaját idézi. A II-III-IV. tétel mintha egy vendégműfaj lenne a szerenád testében: háromtétéles, komplett hegedűverseny. A két további menüettet és egy egészen különleges lassútételt felvonultató folytatásban az utóbbi egészen figyelemreméltó: mintha egy szonáta, egy rondó és a variációsorozat sajátos kombinációja lenne. A „sistergő” hangzású, fiatalos elánja miatt emlékezetes utolsó tétel emelkedett hangulatban zárja ezt az egészen kivételes zenedarabot.

A Haffner-családdal később sem szakadt meg Mozart kapcsolata. 1782-ben ifjabb Sigmund Haffner nemesi rangra emelkedése alkalmával ismét szerenádot rendeltek az ekkor már Bécsben élő zeneszerzőtől. A kompozícióból kialakított szimfónia a zeneszerző egyik legnépszerűbb darabja lett.

X. TEREM 16.00 / 17.00

VARÁZSÓRA

Simon Izabella Mozart-gyerekműsora

Zongoradarabok Mozart gyermekkorából

C-dúr vonósnégyes 1. tétel K. 157

Részletek a Varázsfuvolából: Képaria és Az Éj királynőjének áriája (I. felv.)

Kis éji zene 3-4. tétel K. 525

Simon Izabella – zongora, **Várjon Dénes** – zongora,
Mondok Yvette – szoprán, **Bartos Barna** – tenor,
Winkler Orsolya – hegedű, **Várkonyi Zsófia** – hegedű,
Barát Adrienn – brácsa, **Dobovits Edina** – cselló

10.30

SOLTI TEREM 17.15

MOZART: c-moll Adagio és Rondo (Üvegharmonika-kvintett), K617

Rácz Zoltán – vibrafon, **Szilágyi Szabolcs** – fuvola,

Rózsa Gerda – oboa, **Karasszon Eszter** – cselló

Móré László – brácsa

12.45

MOZART: A-dúr klarinétös, K. 581

I. Allegro / II. Larghetto / III. Menuetto – Trio I. – Trio II. /

IV. Allegretto con Variazioni

Klenyán Csaba – klarinét, **Alexander Janiczek** – hegedű,

Környei Zsófia – hegedű, **Szűcs Máté** – brácsa,

Louise Hopkins – cselló

15.00

17.15

SZÜCS MÁTÉ © Alexander McWilliam

Adagio és Rondo (Üvegharmonika-kvintett), K. 617

A kompozíció Mozart utolsó kamarazenei alkotása, halála előtt fél évvel, 1791 májusában keletkezett. Az üvegharmonika, ez a ritka instrumentum – melynek korabeli virtuóza, Marianne Girchgässner Mozartot is inspirálta – üveg hengerekből állt. Nedves ruhával érintve szólaltatták meg a hangszer különösen tiszta és magas hangjait. Az *Adagio és Rondo* most azonban nem üvegharmonikán, hanem vibrafonon szólal meg, Rácz Zoltán előadásában. A mű hangszerelésében továbbá fuvola, oboa, brácsa és gordonka szerepel.

A-dúr klarinétötös, K. 581

Mozart különösen kedvelte a klarinétot. A hangszer színeiben, eltérő tónusú regisztereiben lakozó lehetőségeket néhány szimfóniában és zongoraversenyben aknáztta ki, illetve több olyan művet írt, melyben a klarinétnak szólószerepet szánt. Utóbbi darabok megszületésében, mint amilyen az *A-dúr klarinétverseny* és a *klarinétötös*, fontos szerepet játszott Anton Stadler, „a kitűnő klarinétos és könnyelmű barát”. A kvintett, melyet Mozart egy levelében Stadler-kvintettnek nevezett, 1789-ben született. Tervezett egy másik klarinétötöst is, azt B-dúrban, de ebből a műből csak részletek maradtak fenn. Az A-dúr kvintett alaphangneme Mozartnál rendszerint a boldog szerelemmel kapcsolódik össze. Amikor a klarinétra beszédesen dallamos témákat ír, akkor igazi áriák születnek, az operák szerelmi vallomás-jeleneteinek szövegtelen testvérei. Talán nem véletlenül juttatja eszünkbe a klarinét-kvintett hangzásának érzéki szépsége a mámor édes ízét. Ahhoz képest, hogy a művet manapság a kamarazene ékkövének tekintjük, az ősbemutatón pusztán mellékes szerepet játszott. A bécsi zeneművészek társaságának (Tonkünstler-Societät) adománygyűjtő hangversenyén hangzott el (a nyugállományú muzsikusok illetve a zenészözvegyek és árvák megsegítése volt a cél), Vincenzo Righini *Apolló születése* (Il natale d'Apollo) című kétrészes kantátájának szünetében.

NAGYTEREM 18.30

11.30

MOZART: A-dúr hegedűverseny, No 5; K. 219

*I. Allegro Aperto – Adagio – Allegro Aperto / II. Adagio /
III. Rondo. Tempo di Minuetto*

MOZART: Esz-dúr Sinfonia concertante hegedűre,
brácsára és zenekarra, K. 364

I. Allegro maestoso / II. Andante / III. Presto

Henning Kraggerud – hegedű

Szűcs Máté – brácsa

Liszt Ferenc Kamarazenekar / Vezeti: **Tfirst Péter**

14.00

16.00

18.30

20.00

LISZT FERENC KAMARAZENEKAR ©Mudra László

A-dúr hegedűverseny, K. 219

Érdekes, hogy Mozart – akinek apja kora legtekintélyesebb hegedűtanárai közé tartozott, és épp fia születésének évében, 1756-ban jelentette meg híressé vált hegedűiskoláját – alig néhány hegedűversenyt komponált. Ezeket a darabokat egyetlen lendülettel, 19 évesen, 1775-ben írta. Az öt hegedűverseny sorában az A-dúr koncert az utolsó, december végén készült el. Több tekintetben is különleges alkotás, számos meglepő megoldást tartogat. A szólóhangszer tempóváltással hangsúlyozott belépése az első tételben vagy a szertelen ötletekben bővelkedő (például egy törökös epizódot is felvonultató) finálé a versenymű irodalom kivételes csodájává avatja e kompozíciót.

Esz-dúr Sinfonia concertante hegedűre, brácsára és zenekarra, K. 364

Az 1770-es évek végi, hosszabb mannheimi és párizsi tartózkodással járó utazások során Mozart számos, kiváló adottságú hangszeressel találkozott. Az ebben az időszakban születő versenyműveket és kamaradarabokat részben ezen szólisták képességei is inspirálták. Az Esz-dúr Sinfonia concertante az utazás végeztével, Salzburgban keletkezett, 1779 őszén. A műfaj – mely mind Párizsban, mind Mannheimben népszerű volt – a barokk concerto és a klasszikus szimfónia sajátos keveréke. Ekként tekintettek rá azok a mesterek is (Stamitz, Holzbauer, Cannabich), akik a mannheimi stílus megteremtésében döntő szerepet játszottak. Mivel Mozart idejében a brácsának kevésbé volt intenzív a hangja, a szólót D-dúrban jegyezte le, illetve a hangszer áthangolását (scordatura) írta elő: minden húrt fél hanggal magasabbra, azaz feszesebbre kell húzni, ekként a brácsa hangja fényesebbé vált. Napjainkban ezzel a lehetőséggel már igen ritkán élnek.

NAGYTEREM 20.00

MOZART: Ch'io mi scordi di te, K. 505

MOZART: Esz-dúr zongoraverseny, K. 482

I. Allegro / II. Andante / III. Rondo. Allegro

– szünet –

MOZART: Ah, chi mi dice mai – „Ó, ki mondhatná el nekem”

(Don Giovanni – Donna Elvira áriája I. felvonás, No. 3)

MOZART: Porgi, amor, qualche ristoro – „Ámor isten, ím esdve kérek”

(Figaró házassága – Grófnő áriája II. felvonás, No. 10)

MOZART: Ah! Fuggi il traditor - „Ó, kerüld az árulót!”

(Don Giovanni – Donna Elvira áriája I. felvonás, No. 8)

MOZART: C-dúr szimfónia, „Jupiter”, No. 41; K. 551

I. Allegro vivace / II. Andante cantabile / III. Menuetto. Allegretto / IV. Molto allegro

Rost Andrea – szoprán, **Bogányi Gergely** – zongora

Concerto Budapest

Vezényel: **Keller András**

Áriák

„Jelenet és rondó, zongoraszóólóval; Storace kisasszony és magam számára”. A szöveget („Ch'io mi scordi di te – Non temer amato bene”)

Mozart már az Idomeneóban, Ilia és Idamentes III. felvonásbeli szerelmi jelenetében megzenésítette. Néhányan azt feltételezik, hogy a szöveg ismételt megzenésítése egy személyes üzenet megfogalmazását szolgálja. Anna Storace londoni énekesnő 1783-ban érkezett Itáliából Bécsbe. Az ünnepelt és ragyogó tehetségű művésznő volt Mozart Figarójának első Suzannája. 1787-ben hagyta el Bécsset, az ária az őt búcsúztató hangversenyen hangzott el, Mozart személyes

11.30

14.00

16.00

18.30

20.00

közreműködésével. A szöveg erre a „búcsú-szituációra” utal: „Hogy elfeledkeznék rólad?!” – kérdezi szenvedéllyel Idamentes a recitativóban. „Ne félj, drága szerelmem, a szívem örökké veled marad” – válaszol az ária szövege.

A Don Giovanni legérdekesebb, legösszetettebb női karaktere kétségtelenül Donna Elvira. A már-már betegesen kapcsolatfüggő, ugyanakkor mély érzésű és igazságtisztelő, a megbocsátásban túlzóan is nagyvonalú figurát Mozart és Da Ponte igen változatos helyzetekben, azaz áriaszituációkban lépteti fel. Álmodozó és sérelmein felülemelkedni képes karakterét a pompás „Ah, chi mi dice mai” kezdetű áriában ismerjük meg, határozott (Zerlina ártatlanságát kell megvédenie), ellentmondást nem tűrő hangját a pedig a rövid, „Ah! Fuggi il traditor” áriában hallatja. Mozart áriái gyakran keltenek olyan hatást, mintha tűpontos pszichológiai analízisek lennének. E tekintetben (is) igazi ékkő a Grófnő melankolikus, rezignált, mégis érzelmektől izzó kavatinája a Figaró házasságában („Porgi, amor, qualche ristoro”). Fodor Géza írta, hogy ebben az áriában a „Grófné életének egész megoldhatatlan problémájáról van szó.”

Esz-dúr zongoraverseny, K. 482

Az 1785 végén írt *Esz-dúr zongoraverseny* a *Figaro házasságával* párhuzamosan született. Bemutatóján legalább akkora sikert aratott, mint az opera: a c-moll hangnemű második tételből ráadásként követelt a publikum: kit tudja, talán e tétel fátyolos melankóliája a Grófnő alakját juttatta eszükbe. A kompozíció varázslatos színezéthez nagyban hozzájárul, hogy zongoraversenyeinek zenekarában itt használt első ízben Mozart klarinétokat; a lassú tétel intermezzószerű fúvósszerenádja elképzelhetetlen lenne klarinétok nélkül. Az első tétel főtémája közeli rokonságban áll a nyolcéves Mozart első szimfóniájának (K 16) kezdetével. Összehasonlító elemzések mutattak rá, hogy az alapidea a hangszerezés, a motivikus és a ritmikai differenciáltság révén mekkora belső potenciállal lett gazdagabb.

A tagadhatatlanul operai hangvételű, c-moll lassútétel Mozart egyik jellegzetes hangütése, hasonlóval találkozhatunk egy salzburgi zongoraversenyének (K 271) lassújában, vagy találkozhattunk nem is oly régg, a 18.30-kor kezdődő koncerten a hegedűre és brácsára írt *Esz-dúr sinfonia concertante* (K 364) második tételében. A Finálé meglepő menüett-epizódjában (Andantino cantabile) pedig biztos sokan ráismertek egykoron és ráismernek ma is Almoviva gróf bocsánatért esedező énekére (Contessa perdono). A mű szülőjátékát, Bogányi Gergely előadásában, a művész saját nevét viselő zongoráján hallhatja a közönség.

11.30

14.00

16.00

18.30

20.00

C-dúr szimfónia, „Jupiter”, K. 551

Mozart utolsó három szimfóniájáról (1788) már a 19. században is úgy gondolták, hogy a „zeneművészet égboltjának legfényesebb csillagai”. A pedig nemcsak a publikumot, hanem a zenésztársadalmat is lenyűgözte. A szimfónia különösen gyakran hivatkozott tétele a virtuóz kontrapunktikus technikával kialakított finálé. A romantikában elterjedő elnevezés – szimfónia a zárófűgával – is erre a tételre terelte a figyelmet. A négy hanggal induló téma Mozart kedvelt és gyakran feldolgozott motívuma, azonos egy gregorián Magnificat-dallam kezdetével. A témafej az 1774 és 1776 között írt salzburgi egyházi műveiben többször is felbukkan. Ez a téma már akkor is könnyen alkalmazkodott az ellenpontos komponálás követelményeihez. Ám Mozart a tétel további anyagait (a szonátaforma szerint az átvezetés témáját, a melléktémát, és a zárótémát) is kontrapunktikus technikával fejleszti. A mesteri szövedék csúcspontjaként, a tétel kódájában a négy téma egy időben szólal meg. Úgy tartják, hogy a „Jupiter-szimfónia” elnevezést a Londonban élő német koncertvállalkozó, Haydn „londoni” szimfóniáinak megrendelője, Johann Peter Salomon találta ki és terjesztette el.

Alexander Janiczek

Alexander Janiczek intellektusát és zeneiségét tekintve is napjaink egyik legsokoldalúbb hegedűművésze, aki megbabonázó és mindig az újdonság erejével ható játékaival nyűgözi le rendszeresen a kritikát és a közönséget. Végh Sándor tanítványaként és a Camerata Salzburg koncertmestereként indult el a világhírnév felé; ma kamarazenekarok élén, szólistaként és kamarazeneszként is a legnevesebb koncerttermek állandó vendége. Zeneszpartnerei közt ott találjuk Thomas Adèst és Yuri Bashmetet éppúgy, mint Perényi Miklóst, Heinz Holligert vagy Schiff Andrást. Kifinomultságával, eleganciájával és kifejező erejével nagy nemzetközi visszhangot váltott ki Mozart szerenádjait tartalmazó lemeze, melyet a Skót Kamarazenekarral rögzített.

Bogányi Gergely

Bogányi Gergely Kossuth-díjas és Liszt Ferenc-díjas magyar zongoraművész. A legnagyobb zenekarok és koncerttermek szólistája – nagy sikerrel lépett fel például a New York-i Carnegie Hallban is. Kamarazeneszként együtt játszott többek közt Kelemen Barnabással, Baráti Kristóffal, Perényi Miklóssal, Boldoczki Gáborral és a Keller Kvartettel. Diszkográfiájában Mozart versenyművei és Schubert dalai éppúgy megtalálhatók, mint Liszt és Rahmanyinov zenéi. Tizenhárom lemezből álló Chopin-összkiadása 2012-ben jelent meg. 2015 januárjában mutatták be az elképzelései alapján tervezett és kivitelezett Bogányi-zongorát, melyet a művész felépítésében és hangzásában is a hagyományos zongora megújításának szán.

Concerto Budapest

A Concerto Budapest Magyarország egyik vezető nagyzenekara, történelmi múlttal és a fiatal zenészek dinamizmusával. Nagyívű műsorszerkesztésével elkötelezetten képviseli a progresszív és sokszínű, egyedülálló repertoárt, mely a közkedvelt mesterművektől a legújabb, 21. századi kortárs darabokig terjed. Visszatérő vendégei olyan világhírű művészek, mint Gidon Kremer, Gennagyij Rozsgyesztvenszkij, Jevgenyij Koroljov, Boris Berezovsky, Isabelle Faust vagy Sir James Galway. Rendszeres külföldi fellépéseinek köszönhetően a Liszt- és Bartók-Pásztory-díjas Keller András vezette együttes a nemzetközi komolyzenei életnek is ismert és elismert szereplője.

Henning Kraggerud

Henning Kraggerud zeneiségét a szabadság, a fantázia, az érzelemgazdagság, a szenvedélyesség és a kifinomult hangzás egyaránt karakteresen jellemzi. A norvég hegedűművész szólolistaként és kamarazeneszként a legnagyobb koncerttermek, a Wigmore Hall, a King's Place, a bruges-i Concertgebouw és a berlini Konzerthaus állandó vendége. Az Arctic Filharmonikusok művészeti vezetője, és mindemellett zeneszerzőként is aktív – műveit a szakma legavatottabb zenészei és zenekarai játsszák világszerte. Diszkográfiájának legfrissebb darabjai közé tartozik Mozart-hegedűversenyeit tartalmazó, ECHO Klassik Díjas lemeze, melyet saját kadenciáival, a Norvég Kamarazenekarral rögzített.

Kaczander Orsolya

Kaczander Orsolya napjaink legkiválóbb magyar fuvolaművészeinek egyike. A hangversenylátogatók leggyakrabban a Concerto Budapest művészeként és szólamvezetőjeként találkozhatnak vele, de kortárs zenei hangversenyeknek is rendszeres és elkötelezett közreműködője szólolistaként és kamarazeneszként egyaránt. Játékát az arányok kiegyensúlyozottsága, a külsőségektől mentes, lényegre koncentráló zenei felfogás és a különlegesen tiszta csengésű fuvolahang jellemzi. Azok közé a művészek közé tartozik, akik minden zenei kontextusban elsőrangú teljesítményt nyújtanak, és teljes művészi önatadással közelítenek a zenéhez.

Karasszon Eszter

„Csellóval a világ körül.” – Gregor Pjatigorszki könyvének címénél semmi sem jellemzi jobban Karasszon Eszter életét. A csellóművésznő fiatal kora ellenére Európa számos országában – többek között Hollandiában, Ausztriában, Németországban, Olaszországban és Svájcban – adott már koncertet, de fellépett Kínában, Izraelben és az Egyesült Államokban is. A Concerto Budapest csellistájaként is ismert művésznő életében a zenekari játék, a szóló, a kamarazene szerves egységként van jelen. Karasszon Eszter számos hazai és nemzetközi verseny díjazottja, 2015-ben a Nemzetközi „Popper Dávid” Csellóversenyen győzedelmeskedett.

Keller András

Keller András koncertmesterként, szólistaként és kamarazeneesként a világ összes vezető hangversenytermében – többek közt a bécsi Musikverein, a Royal Albert Hall, a Berliner Philharmonie, az amszterdami Concertgebouw és a Carnegie Hall színpadán – koncertezett. 1987-ben alapította meg a Keller Quartetet, amellyel ugyancsak a legrangosabb fesztiválokon és koncerthelyszíneken arattak sikereket. A Liszt- és Bartók-Pásztory díjjal elismert, Érdemes Művészként is kitüntetett Keller András 2007-től a Concerto Budapest karmestere és művészeti vezetője, 2016 januárja óta a világ egyik legprominensebb zenei intézményének, a londoni székhelyű Guildhall Music Schoolnak a professzora.

Klenyán Csaba

„Klenyán Csaba, az egyik legkiválóbb magyar klarinétos azáltal vívta ki megkülönböztetett helyét a magyar zenei életben, hogy játékában maradéktalanul érvényre juttatja hangszerének erőit.” – Farkas Zoltán fogalmazott így a Liszt-díjas klarinétművésszel kapcsolatban, aki játékának érzékenységevel, szenvedélyességével, hibátlan technikájával és összetéveszthetetlen zeneiségével hívja fel magára rendszeresen a közönség és a kritikusok figyelmét. Klenyán Csaba a klasszikus és romantikus darabok mellett jelentős hangsúlyt fektet a kortárszene interpretálására. Az Új Magyar Zeneegyesület (UMZE) alapító tagja és a Concerto Budapest szólamvezető klarinétosa.

Környei Zsófia

Környei Zsófia húsz éve a Concerto Budapest koncertmestere és 2009 óta a Keller Quartet második hegedűse. Alig volt tízéves, mikor felvették a Zeneakadémia Előkészítő Tagozatára, a különleges tehetségek osztályába. 1998-ban summa cum laude minősítéssel végzett a Zeneakadémián, melynek ma már meghatározó tanára. Édesapja mellett a legjobb hazai és külföldi mesterek tanították, köztük Kiss András, Rados Ferenc vagy Yehudi Menuhin. Számos versenygyőzelmet aratott, szóló és kamara hangversenyeiről rádió- és TV-felvétel készült mind itthon, mind külföldön.

Liszt Ferenc Kamarazenekar – Tfirst Péter

Az idén 55. születésnapját ünneplő Liszt Ferenc Kamarazenekar állandó szereplője a klasszikus zenei élet nemzetközi elitjének, így méltán tartják világszerte a kamarazenekari műfaj egyik legjobb képviselőjének. A 2016 óta Tfirst Péter által vezetett együttes évről évre a világ legjelentősebb koncerttermeiben, elsősorban szólisták közreműködésével lép színpadra. A zenekar a közelmúltban olyan kiváló szólistákkal koncertezett, mint Mischa Maisky, Emmanuel Pahud, Vagyim Gluzman, Alison Balsom, Fazil Say, Boris Berzovszkij, Ning Feng, Baráti Kristóf, Várdai István, David Fray, Denisz Macujev, Jefim Bronfman, Gustav Rivinius, Markus Stockhausen, Boldoczki Gábor, Rost Andrea és Steven Isserlis.

Louise Hopkins

Louise Hopkins mesterei között olyan kiváló muzsikusokat találunk, mint Schiff András, Kurtág György vagy Steven Isserlis. „Ritka az ilyen egyéni, agilis és erőteljes művész” – jellemezte a The Times kritikus a csellóművészt, aki a Wigmore Halltól a Sydney-i Operaházig a világ legnagyobb presztízsű koncerttermeiben lép fel rendszeresen szólistaként és kamarazeneesként. Mindemellett tanárként is rendkívül aktív, huszonöt évesen – minden idők egyik legfiatalabbjaként – nevezték ki Guildhall School of Music & Drama professzorának. A magyar közönség 2016-ban már találkozhatott vele a Zeneakadémián, ahol a Kurtág György 90. születésnapjára rendezett ünnepi hangverseny szólistájaként lépett színpadra.

Malcolm Bilson

Malcolm Bilson zongora- és fortepiano-művész, pedagógus és zenetörténész több mint három évtizede a historikus zenei mozgalom meghatározó alakja, aki Haydn, Mozart, Beethoven és Schubert zenéjének korabeli billentyűs hangszeren való előadásával hívta fel magára a figyelmet az 1970-es években. Bilson szólistaként és kamarazeneesként is lenyűgöző karriert tudhat magáénak; a régizene játszás olyan sztárjaival lépett fel együtt, mint John Eliot Gardiner vagy Christopher Hogwood. Nagy hatású professzorként generációk régizenéhez való hozzáállását határozta meg. A Bard College díszdoktora, az Amerikai Művészeti Akadémia tagja, valamint a Magyar Arany Érdemkereszt birtokosa.

Móré László

Móré László brácsaművész 2001-ben szerzett diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen Nagy Sándor osztályában. Mesterei voltak Fejérvári János, Fazekas György és Gulyás Márta éppúgy, mint Kostyál Kálmán, Konrád György és Jandó Jenő. Több versenyen ért el fontos sikereket: az 1994-es debreceni országos Brácsaversenyen és az 1999-ben megrendezett Lukács Pál Brácsaversenyen is második díjat nyert. Több alkalommal vihette haza a kortárs művek legjobb interpretációjáért járó különdíjat – kamarazenészként ma is fontos szereplője kortárs műveket bemutató koncerteknek. A kritikusok gyakran megemlékeznek zenélésének kifogástalan technikájáról és magabiztos nyugalmáról.

Orfeo Zenekar és Vashegyi György

Az Orfeo Zenekar a régizenei kompozíciók egyik legkiválóbb autentikus megszólaltatója Magyarországon. A zenekart 1991-ben Vashegyi György alapította, akinek a vezényletével számos hazai „ősbemutatót” hallhatott a közönség korabeli hangszeres előadásban. Repertoárjuk gerincét a Gesualdótól Mozartig terjedő periódus zenéje alkotja, de gyakran megszólaltatnak későbbi kompozíciókat is. 1998 óta az együttes több világpremier-lemezfelvételt készített – többek között Charpentier, Michael Haydn, Istvánffy, Kraus, Lickl, Manna és Tartini műveiből – a Hungaroton és más neves kiadók számára.

Rácz Zoltán

Rácz Zoltán ütőhangszeres szólistaként, kamarazenészként, zenekarvezetőként és karmesterként a magyarországi kortárs zenei élet egyik legjelentősebb alakja. 1984-ben alapította meg az azóta Kossuth-, Liszt- és Prima-díjat nyert Amadinda Ütőegyüttest, melynek ma is művészeti vezetője. A 20. század második felének legmeghatározóbb szerzői, köztük John Cage, Ligeti György és Steve Reich is dedikáltak nekik műveket. Rácz Zoltán az UMZE Kamaraegyüttes társalapítója és 1990 óta a Zeneakadémia tanára. Az elmúlt években a Concerto Budapest több 20. századi és kortárs programjának dirigenseként is találkozhatott vele a közönség.

Rost Andrea

Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy Rost Andrea alakításai megkerülhetetlenek az újkori operajátszás történetében. Az énekesnőt nem más, mint Riccardo Muti indította el a világhír felé, aki meghívta 1994-ben a Milánói Scalába, ahol Gildaként aratott átütő nemzetközi sikert. Ezt követően sorra kapta a felkéréseket a világ legjelentősebb operaházaitól, London, Párizs és Madrid meghódítása után a tengerentúlon is debütált, énekelt New Yorkban, Los Angelesben és Washingtonban is. Koncert- és dalénekesként is a világ minden ismert és fontos koncertpódiumának vendége volt: a londoni Wigmore Hall, a zürichi Tonhalle, vagy a bécsi Musikverein éppúgy tanúja volt sikereinek, mint a Los Angeles-i Hollywood Bowl vagy a tokiói Suntory Hall.

Rózsa Gerda

„A hangszerem rabja vagyok, minden gondolatom arról szól, hogyan tudnám megszólaltatni úgy, hogy magam és mások örömeire tegyek.” – vallja Rózsa Gerda, akivel leggyakrabban a Concerto Budapest oboa szólamvezetőjeként találkozhat a hangversenylátogató közönség. A művész a zenei iránti szeretetet, tiszteletet és alázatot tartja három fő hajtóerejének, melyek zenekari zenészként és kamaramuzsikusként is segítik őt az inspirált előadásban. Rózsa Gerda a Zeneakadémián szerzett diplomát, de tanult a párizsi Conservatoire-on is. Az Európai Unió Ifjúsági Zenekarának és a Claudio Abbado vezette Gustav Mahler Jugendorchesternek a tagjaként is értékes zenei tapasztalatokat szerzett.

Simon Izabella

Simon Izabella olyan rangos nemzetközi fesztiválok rendszeres fellépője, mint a Végh Sándor alapította Prussia Cove, a Schiff András és Heinz Holliger vezette Ittingeni és az Egyesült Államokbeli Marlboro Fesztivál. Szóló fellépései mellett igazi szívügye a kamarazene és a dalirodalom népszerűsítése. Férjével, Várjon Dénes zongoraművésszel nemcsak négykezes és kézzongorás fellépéseikkel nyűgözik le rendszeresen a közönséget, de művészeti vezetői az évről évre a világ legkiválóbb kamarazenészeit felvonultató kamara.hu fesztiválnak is. Simon Izabella 2015-től nagyszerű gyerekkoncert sorozatot is vezet, melyben a klasszikus zenét a középpontba állítva, a társművészetek segítségével kalauzolja a gyerekeket a művészetek világába.

Szilágyi Szabolcs

Szilágyi Szabolcs a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Elek Tihámér osztályában diplomázott, majd Londonban Susan Milan irányításával posztgraduális képzésen vett részt a Royal College of Musicban. 1995-ben nyert felvételt a Concerto Budapest zenekarba, melynek ma is meghatározó tagja. Több alkalommal részt vett Sir James Galway nemzetközi szemináriumán a svájci Weggisben, ahol nemrég önálló koncertet is adott olyan művészek mellett, mint Denis Bouriakov, Andrea Griminelli vagy Philippe Bernold. Zenekari zenészként, szólólistaként vagy kamarazenészként Európa szinte valamennyi országában, Oroszországban, Kínában, a Közel-Keleten, az Egyesült Államokban és Kanadában is koncertezett.

Szűcs Máté

Szűcs Máté 2011 óta a Berlini Filharmonikusok első szólóbrácsása, aki rendszeres szólózik világszerte, kamarazenei koncertjein pedig olyan művészekkel zenélt már együtt, mint Baráti Kristóf, Várdai István, Fenyő László, Szabadi Vilmos, Janine Jansen, Vadim Repin, Baiba Skride, Ilja Gringolts vagy Vladimir Mendelssohn. Mindemellett világzenét, klezmet, improvizációt és közel-keleti zenét játszó együttesekkel is színpadra lép. Évente több mesterkurzust tart világszerte, mint például New Yorkban, Los Angelesben, Tokióban és Szöulban. 2006-tól a dán Thy Chamber Music Festival állandó vendégprofesszora, 2014 óta a Berlini Filharmonikusok Karajan Akadémiájának tanára, 2016-tól pedig a berlini Hanns-Eisler Zeneakadémia tanára.

Várjon Dénes

Várjon Dénes a Concerto Budapest rendszeres partnere, aki nemcsak az együttes koncertjein működik közre nagy sikerrel, de – a Keller András vezette zenészekkel – 2015-ben Beethoven összes zongoraversenyét is lemezre vette. A Liszt- és Bartók-Pásztory-díjas zongoraművész 1991-ben a zürichi Anda Géza Verseny győzteseként kezdte meg nemzetközi pályafutását; mára a legrangosabb hangversenytermek és nemzetközi fesztiválok – többek között a Salzburgi Ünnepi Játékok, a Luzerni és a Marlboro Fesztivál – állandó vendége. A „világ legkeresettebb zongoristája” feleségével, Simon Izabellával a kamar.hu fesztivál művészeti vezetője, s egyúttal a kamarazene egyik leghivatottabb művelője Magyarországon.

Vigh Andrea

Kevesen tettek olyan sokat azért, hogy a hárfa autonóm koncerthangszerré váljon Magyarországon, mint Vigh Andrea. A művésznő szólolistaként és kamarazenészként a hazai színpadok mellett Párizstól New Yorkig a világ legnevesebb koncerttermeiben lépett közönség elé. Közel egy tucat szólólemezt jelentetett meg, melyek világszerte nagy népszerűségnek örvendenek. A Liszt-díjas hárfaművésznő az 1999-től évente megrendezésre kerülő Gödöllői Nemzetközi Hárfafesztivál alapítója és művészeti vezetője és mindemellett a walesi, a belgrádi, a szegedi és az arles-i nemzetközi hárfaversenyek zsűrijének tagja. 1996 óta tanít a Zeneakadémián, melynek 2013 óta rektora.

Mozartnap

CONCERTO BUDAPEST

Apró Ágnes	Kaczander Orsolya	Rózsa Gerda
Baksai Réka	Kakutani Satoko	Seidl Dénes
Barát Adrienn	Karasszon Eszter	Somogyi Judit
Beleznai Anna	Kiss Katalin	Somogyi Péter
Berentés Zsuzsanna	Klenyán Csaba	Stefán Zsófia
Biczó Bernadett	Kotroczó Szabolcs	Szabó Éva
Bóni Andrea	Kovácsné Medek Orsolya	Szigeti Szilvia
Búza Vilmos	Környei Zsófia	Szilágyi Szabolcs
Devecsei Gábor	Lázár Gyula	Sztankay Krisztina
Dobovits Edina	Liu, Miranda	Tabányi Antal
Ella Dániel	Maróth Bálint	Tabányi Tibor
Fábry Boglárka	Migróczy Tamás	Takács Ákos
Gál-Szabó Alíz	Molnár Eszter	Tar Judit
Hamar Máté	Móré László	Tóth Bálint
Hoós Andrea	Németh Mátyás	Tóth Tamás Ferenc
Horváth Béla	Pápai Ákos	Varga Hunor
Jámbor Anna	Puha Aliona	Várkonyi Zsófia
Jász Pál	Puha György	Winkler Orsolya
Jekkel Zília	Romain, Lisa	

LISZT FERENC KAMARAZENEKAR

Börzsönyi Janka	Izsák Ilona	Pintér Attila
Dr. Déri Tamás	Kertész Ottó	Rónai Lehel
Hamar Péter	Király-Domány Bernadett	Salvi Nóra
Hargitai Géza	Kovács Attila	Tfirst Zoltán
Horváth Bence Dániel	Lezsák Attila	Várnagy Mihály
Horváth Róbert	Lukácsházi György	
Hutás Gergely	Miski Anett	

ORFEO KAMARAZENEKAR

Bozzai Balázs
Börzsönyi Máté
Draskóczy Eszter
Feriencsik László
Gáspár Tamás
Hadházy Ildikó
Hamar Gergely
Hornyák Dávid
Kapor Andrej
Kertész Ágnes
Kőházi Edit
Lang Ildik
Laskay Zsuzsa

Molnár Zsófia
Cs. Nagy Tamás
Némethy Szilvia
Paulik László
Rácz Erzsébet
Scholz Anna
Szabó Panni
Tóth-Kiss Péter
Vályi Csilla
Virág Mátyás
Vörös Györgyi
Zárbok Zita

Kiadja a Concerto Akadémia Nonprofit Kft.
Szerkesztő: Csurgai Dorottya
Grafikai tervezés: Szabó Ferenc / Nyomda: Pauker

Szövegek: Belinszky Anna, Molnár Szabolcs

CONCERTO AKADÉMIA NONPROFIT KFT.
Cím: H-1094 Budapest, Páva u. 10–12. / Postacím: 1450 Budapest, Pf. 75
Telefonszám: +36-1-215-5770 / Email: info@concertobudapest.hu / www.concertobudapest.hu

A műsor- és szereplőváltozás jogát fenntartjuk!

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

ZENEAKADÉMIA
ALAPÍTVÁY 1875

Moz
art
nap